

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3164/2016. (VII. 22.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Törvényszék 10.P.21.334/2012/13. számú ítélete, a Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.644/2013/5. számú ítélete, a Kúria Pfv.IV.20.561/2014/6. számú ítélete, valamint a Debreceni Törvényszék 6.P.21.753/2014/16-I. számú végzése, és a Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.555/2015/2. számú végzése alap-törvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó 2016. január 28-án az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Debreceni Törvényszék útján az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszában kérte a Debreceni Törvényszék 10.P.21.334/2012/13. számú ítélete, a Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.644/2013/5. számú ítélete, a Kúria Pfv.IV.20.561/2014/6. számú ítélete, valamint a Debreceni Törvényszék 6.P.21.753/2014/16-I. számú végzése, és a Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.555/2015/2. számú végzése megsemmisítését.
- [2] 2. Az indítványozó közös képviselői feladatokat látott el Debrecenben több társasház részére. Az alperes ellen azért indított keresetet, mert – állítása szerint – az alperes az indítványozó által képviselt társasházakban a lakókat felkereste, és megvádolta pénzügyi bűncselekmények elkövetésével. Ennek köszönhetően a közös képviselői megbízatását megszüntették, és helyére közös képviselőnek az alperest választották meg. Az indítványozó személyhez fűződő jog megsértése miatt indított pert a bíróságon, amely eljárásban keresetét elutasították. A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként ítéletében megállapította, hogy az eljáró bíróságok helytállóan jutottak arra a következtetésre, okszerű mérlegelés alapján, hogy az indítványozó keresetének jogalapja teljességgel hiányzik, és erre figyelemmel az általa igényelt jogkövetkezmények – köztük az eleve irreális mértékű nem vagyoni kártérítés – sem voltak alkalmazhatók.
- [3] 3. A törvényszék az indítványozó perújítási kérelmét elutasította, az ítéltábla pedig a törvényszék határozatát helybenhagyta. Az ítéltábla végzésében rámutatott arra, hogy a fellebbezés a perújítási kérelemhez képest nem tartalmaz novumot, jogi érvet. Az elsőfokú bíróság a perújítási kérelemről hozott döntését kellő részletességgel megindokolta, a fellebbezés érvei alapján jogszabálysértés nem volt megállapítható. Az ítéltábla szerint a törvényszék helytállóan állapította meg azt is, hogy a perújítási kérelem előterjesztésének törvényi határidejét az indítványozó elmulasztotta, a perújítása alapjaként megjelölt bizonyítékait a korábbi eljárás során érvényesítette. Az ítéltábla végzése kiemeli, hogy e két körülmény bármelyike már önmagában is kizárta a perújítás megengedhetőségét.
- [4] 4. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz alkotmányjogi panaszával, kérve a rendelkező részben megjelölt három ítélet és két végzés megsemmisítését. Az indítványozó álláspontja szerint a bíróságok döntései megsértették az Alaptörvény II. cikke szerinti emberi méltósághoz való jogát, amikor az alapper alperese részére öt forint nem vagyoni kártérítést ítélt meg, ezzel a jóhírnév értékét degradálták le, valamint a VI. cikk (1) bekezdésébe foglalt jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát, a IX. cikk (1) és (4) bekezdéseibe foglalt véleménynyilvánítás szabadságához való jogát, a XII. cikk (1) bekezdésébe foglalt munka és foglalkozás szabad megválasztásához való jogát, mert a bírósági döntéseknek a távlati következménye az lett, hogy többet nem kapott közös képviselői megbízatást. Sérült továbbá a XV. cikk (1) bekezdésébe foglalt törvény előtti egyenlőséghez való joga, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való joga, mert a bíróság a kellően felderített tényállás és a megfelelő jogi minősítés hiányában nemcsak hogy nem biztosított neki elégtételt, hanem át is fordította a jogi helyzet értékelését a másik fél javára, miközben ő, mint valóban sértett fél arányaiban nagyobb sérelmet szenvedett és az eljáró bíróságok egyes bizonyítási indítványait sem vették figye-

lembe. Állítása szerint sérült a XXVII. cikk (3) bekezdésébe foglalt munkavállaló egészséghez, méltósághoz való joga, és a XX. cikk (1) bekezdésébe foglalt testi és lelki egészséghez való joga is, mert a bíróságok döntései olyan törést okoztak egészségében és magánéletében, amelyeket azóta sem tudott helyrehozni.

- [5] Az indítványozót a főtitkár hiánypótlásra hívta fel, amelyben tájékoztatta arról, hogy az indítványa nem tartalmaz kellő indokolást arra nézve, hogy a támadott határozatok az Alaptörvényben biztosított jogait mennyiben és miért sértik. Felhívta az indítványozó figyelmét arra is, hogy az indítvány indokolásának célszerű kitérnie az Alaptörvénynek az alkotmányjogi panaszban hivatkozott valamennyi rendelkezésére. Az indítványozó a határidőben érkezett hiánypótlásában továbbra sem adott elő alkotmányjogi szempontból értékelhető indokolást, lényegében az ügy történeti tényállását ismertetve ismételten.
- [6] 4. Az alkotmányjogi panasz az alábbiak miatt nem befogadható.
- [7] 4.1. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó érintettnek tekinthető és a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [8] Az Abtv. 30. § (1) és (4) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan, de legfeljebb száznyolcvan napon belül nyújtható be. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kérte az alapügyben hozott ítéletek – azaz a Debreceni Törvényszék 10.P.21.334/2012/13. számú ítélete, a Debreceni Ítéletábrla Pf.I.20.644/2013/5. számú ítélete, és a Kúria Pfv.IV.20.561/2014/6. számú ítélete – megsemmisítését is. Az elsőfokú bíróság által megküldött tértivevény szerint a Kúria ítéletét 2014. november 12-én vette át az indítványozó ügyvédje. Az alkotmányjogi panaszt az indítványozó a Debreceni Törvényszékre 2016. január 18-án postázta. Az alapeljárásban hozott három bírósági ítélettel szembeni alkotmányjogi panasz benyújtási határideje 2015. január 12-én járt le, tehát az indítványt elkésztetten terjesztette elő. Fentiek alapján megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz beadásának hatvan napos határideje az alapügyben született határozatok tekintetében lejárt, így az alkotmányjogi panaszt az indítványozó ezen három bírósági döntés tekintetében a törvényi határidőn túl terjesztette elő. Az indítvány a perújítási ügyben hozott határozatokkal – azaz a Debreceni Törvényszék 6.P.21.753/2014/16-I. számú végzésével, és a Debreceni Ítéletábrla Pkf.II.20.555/2015/2. számú végzésével – szemben azonban határidőben érkezett.
- [9] 4.2. Az Alkotmánybíróság a befogadhatóság formai feltételeinek vizsgálatát követően az alkotmányjogi panasznak az Abtv. 27. § és 29. §-a szerinti tartalmi követelményeit vizsgálta. Az eljárás során az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. [Abtv. 27. § b) pont] Az Abtv. 27. § a) pontja értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.
- [10] Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [11] 4.3. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt rámutat arra, hogy az Abtv. 27. §-ából következően nem tekinthető a bírósági szervezetrendszer egyik felülbírálati fórumának, és valójában e hatásköre is – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának védelmének keresztül – az Alaptörvény védelmét biztosítja. [Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdés]. A rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések ezért önmagukban nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasz előterjesztésére. Ellenkező esetben az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna [lásd: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]].
- [12] Az Alkotmánybíróság jogköre – a fentiekben hivatkozottak szerint – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. §-a értelmében arra terjed ki, hogy kiküszöbölje a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet. Következésképpen a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel [lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4], 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]].
- [13] Jelen ügyben az Alkotmánybíróság ismételten leszögezi, hogy az indítványozó által előterjesztett alkotmányjogi panasz az alapügyben született bírósági ítéletek megsemmisítésére vonatkozó indítvány-elemeit – azok elkésztése okán – nem vizsgálhatta. A panasz tehát lényegében a debreceni törvényszék és a debreceni íté-

lőtábla perújítási kérelme tárgyában hozott – az indítványozó kérelmét elutasító – végzéseire vonatkozik. Ebben a körben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a panaszban előadott aggályok a bizonyítékok bírói mérlegelésével és értékelésével, szakjogi ténymegállapításaival összefüggésben merültek fel, tehát tartalmilag valójában a bírói döntések irányának, a bizonyítékok bírói értékelésének, illetve a bírósági eljárás egészének ismételt felülbírálatára irányulnak, amelyre azonban az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel. Az Alkotmánybíróság megállapítja azt is, hogy a perújítási eljárások lefolytatásának eredményeként hozott végzéseikben az eljáró bíróságok részletesen indokolták, miért nem lehet helyt adni az indítványozó perújítási kérelmének. Az indítványozó ugyanakkor az Alkotmánybíróság által értékelhető, kifejezetten alkotmányjogi érvelésnek tekinthető indokolást e tekintetben nem adott elő, és a bírói döntések érdemével kapcsolatosan sem jelölt meg olyan pontosan körülírt alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne figyelembe venni, vagy amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételességét.

- [14] 5. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósági vizsgálatának eredményeként így arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ában megfogalmazott befogadhatósági akadályban szenved. Az Alkotmánybíróság ezért a kérelmet – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdése a) és f) pontjai alapján – visszautasította.

Budapest, 2016. július 12.

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s., k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/170/2016.

